

מה יהיו באותו חד שהוא חרוב. אם כמשמעו חרב ולא יהי בו סימן ברכה כלל וזהו דעת ר"נ וכפרש"י או דחרב ומ"מ הצדיקים מתעדנין בגוף ונפש וכפירוש הרדב"ז וכתנא דב"א וכן ס"ל לר"י לשיטתו שם, ומש"ה שייך לומר ע"ז שירה, ור"נ דפליג הוצרך לומר על שם ששבת. ומש"ה לא אסיק דפליגי בדר"ק ואביי, דהגמ' לא הביאה מילתא דאביי רק משום שזכר דברי רב קטינא.

וה"ה דשייך לומר הך ופליגי ג"כ בדברי אביי, והיינו איך כוונתן בביאור חרב ומיושב לפ"ז ג"כ קושית הטורי אבן. דבאמת הכל חדא מילתא הוא, דבמה שאמר לעיל מה ראה לחלק וכו' כיון לזה ג"כ מברכה לפורעניות. וע"ז מסיק שפיר דפליגי באמת אי זהו ברכה או קללה חלילה, ור"י ור"נ לשיטתייהו אזלי. ומיושב כל מה שהערנו בזה:

★ ★

ואחר כל הנ"ל נסיים שפיר כעת דברי התנא פה, דאחר אשר ביארנו דאי אפשר לדברי ר' יהודא אם לא שנימא ג"כ כדתנא דבי אלי' והוה שיר לברכה ומש"ה מסיק הכא בקצרה ואמר השיר שהיו וכו' בשבת היו אומרים מזמור וכו' ליום שכולו שבת. והיינו כר"י אליבא דר"ע דקאי אלהבא. וביאר הטעם ואמר דשמא תאמר דזה אינו בברכה ועז"א ומנוחה לחיי עולמים. פי' שהצדיקים יחיו בכל העולמים וישוטו ויהנו מזיו השכינה. וכמו דקאמר ושמא תאמר יש להן צער לעלות וכו' יחליפו כח וכו' ומש"ה מסתבר לומר כר"י. ומש"ה התם לא אסיק הך ומנוחה. דזה לא ידע כי אם בסוף אחר דקאמר ופליגא בדר"ק ומיושב הכל על נכון בעזה"ש.

ויהא רעווא, שיקוים בנו מקרא קודש כל הנותר בציון וכו' קדוש יאמר לו. ובא לציון גואל אמן. עכ"ד ודפח"ח.

★ ★

ס"ל כתנא דב"א דהצדיקים אף שיחרב העולם ישוטו בגופן ונשמטן ויהנו מזיו השכינה:

וזה"ל הרדב"ז (חלק ב' סימן תחל"ט), אחר שחולק על פרש"י וכתב: יחיו חיים ארוכים בגוף ונפש וישתמשו בחושיהם לעבודת יוצרם ויזדקק גופם ובשרם כענין שהי' באל"י וחנוך עד שיוכלו לשוט וכו' ונהנים מזיו השכינה בלי מאכל ומשתה כמשה ואל"י וכו', וכינה מעלה הזאת בכינוי כנפיים להסביר את האוון וכו'. ואם תאמר שמלשון רש"י ז"ל משמע שהם מתים וכו' קשה עלי לקבל דבר זה, כיון שהם צדיקים, למה ימותו ועיי"ש בארוכה.

ולפ"ז שפיר יש לומר שירה, שהוא ברכה ונחמה גדולה לצדיקים. וע"ז מסיק הגמ', ושמא תאמר יש להן צער וכו' וקוי ד' יחליפו כח. וכמו שביאר הרדב"ז דישוב גופן להיות ג"כ רוחני ולא יהי' להם צער כלל, וע"ז אנו אומרים שיר ליום השבת ליום שכולו שבת. משא"כ ר' נחמ"י דמשמע שם דאינו מסכים לדברי ר' יהודא שמשל הי' וא"כ יש לומר כקושית הגמ' דיליף מעצמות שהחי' יחזקאל שישבו לעפרן וא"כ אין שייך ע"ז לומר שירה, דאין אומרים שיר על הפורעניות, ומש"ה לשיטתו הוצרך לומר על שם ששבת כמעשה בראשית, דבא שבת באה מנוחה וע"ז אומרים שירה.

ולפ"ז לדברינו הכוונה בדברי ר"נ שאומר מה ראו חכמים לחלק וכו' לא שכל קושיתו מעבר לעתיד. ורק דגם זה קשה לו לשיטתו דהששה ימים של חול השירה הוא רק לברכה. ומש"ה חזר כל דברי ר"ע מיום ראשון עד סוף הימים. ונקט לכולהו וכלומר, דבכל הנך ברכה איתנהו בהו. וא"כ איך נימא בשבת שיהי' על להבא ועל פורעניות ומש"ה מסיק על שם ששבת. וע"ז מסיק הגמ' שפיר, ופליגי בדרב קטיני. ופי' במה שאמר רב קטיני שית אלפי וכו' וחד חרוב

